

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Václava Trajera a soudců Mgr. Lenky Havlíčkové a Mgr. Vojtěcha Salamánka ve věci

žalobce: **doc. Dr. Ing. P. K.**, narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Jiřím Joklem
sídlem Londýnská 608/52, 120 00 Praha 2

proti

žalovanému: **rektor Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem**
sídlem Pasteurova 3544/1, 400 96 Ústí nad Labem
zastoupený advokátem Mgr. Františkem Korbelem, Ph.D.
sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 7. 2025, č. j. UJEP/2025/00025082,
o návrhu žalobce na nařízení předběžného opatření,

takto:

- I. Návrh žalobce na nařízení předběžného opatření **se zamítá.**
- II. Žalobci **se ukládá** povinnost zaplatit Krajskému soudu v Ústí nad Labem soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na nařízení předběžného opatření, a to ve lhůtě **tří dnů** od právní moci tohoto usnesení.
- III. Žalobci **se vrací** částka ve výši 10 000 Kč, která byla složena na účet soudu jako jistota. Částka bude žalobci vyplacena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 7. 2025, č. j. UJEP/2025/00025082, jímž bylo rozhodnuto o odvolání žalobce z funkce děkana Fakulty životního prostředí Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem s účinností ke dni 31. 7. 2025.
2. Žalobce v žalobě současně navrhl, aby soud žalobě přiznal odkladný účinek ve smyslu § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“). Usnesením ze dne 1. 10. 2025, č. j. 16 Ad 1/2025-56, Krajský soud v Ústí nad Labem podané žalobě přiznal odkladný účinek.
3. Společně s žalobou žalobce podal návrh na nařízení předběžného opatření podle § 38 s. ř. s., kterým se domáhal toho, aby soud žalovanému uložil povinnost zdržet se do právní Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

moci rozhodnutí o žalobě ze dne 11. 9. 2025 jmenování nového děkana Fakulty životního prostředí Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem.

4. V návrhu na nařízení předběžného opatření žalobce zopakoval průběh správního řízení a stručně shrnul své námitky přednesené v podané žalobě, na kterou odkázal. Samotný návrh odůvodnil tím, že dle jeho názoru je nutné zatímne upravit poměry účastníků řízení, neboť dosud nebyl jmenován nový děkan fakulty a faktická nejistota ohledně obsazení této funkce zakládá naléhavou potřebu předejít dalším krokům, které by mohly mít nevratné důsledky nejen pro navrhovatele, ale i pro fakultu jako celek. Návrh žalobce má předejít případnému jmenování nového děkana, neboť jmenování jiné osoby do této funkce by mohlo zásadním způsobem změnit poměry, které jsou předmětem řízení, a vytvořit stav, který bude v případě zrušení žalobou napadeného rozhodnutí obtížně napravitelný. Další důvod pro nařízení předběžného opatření žalobce spatřoval v tom, že mu hrozí vážná nemajetková újma spočívající v nevratném zásahu do jeho profesní pověsti, kontinuity akademické dráhy a možnosti vykonávat funkci děkana fakulty. Odvoláním byl zbaven prestižního a odpovědného akademického postavení, přičemž jmenování nástupce by tuto újmu ještě prohloubilo, neboť by žalobci znemožňovalo návrat do funkce i v případě, že by v řízení před soudem uspěl. Hrozící újma pak není hypotetická, ale bezprostřední s ohledem na organizační potřeby univerzity v nejbližší době. Dále žalobce uvedl, že navrhované opatření je přiměřené a časově omezené a neznemožňuje výkon veřejné správy ani vedení fakulty, protože univerzita má možnost zajistit provizorní chod fakulty jiným zákonným způsobem, např. pověřením jednoho z proděkanů. Zdůraznil, že navržené opatření nezpochybňuje ani nezabavuje žalovaného jeho zákonného oprávnění jmenovat nového děkana, ale pouze dočasně odkládá výkon tohoto oprávnění. Dále uvedl, že bez poskytnutí předběžné soudní ochrany by mohlo dojít k faktickému zmaření účelu řízení. Rozhodnutí soudu, které by konstatovalo nezákonnost napadeného rozhodnutí žalovaného by nemělo reálný účinek, pokud by v mezidobí došlo ke jmenování nového děkana a případnému akademickému přeskupení v rámci fakulty. Žalobce k tomu uvedl, že nemá žádný jiný efektivní právní prostředek, který by mohl zabránit vzniku nevratných následků napadeného rozhodnutí, vzhledem k tomu, že odvolání žalobce z funkce je již účinné a jmenování nového děkana může kdykoli nastat.
5. Žalovaný ve vyjádření k předmětnému návrhu na nařízení předběžného opatření uvedl, že návrh žalobce na nařízení předběžného opatření je při současně podané žádosti o přiznání odkladného účinku žalobě nadbytečný, a jeho podání je tak nelogické. Pokud by soud návrhu na přiznání odkladného účinku vyhověl, pak by bylo předběžné opatření právně nevykonatelné, neboť žalovaný by ani neměl zákonnou možnost jmenovat nového děkana. Pokud by soud návrhu na přiznání odkladného účinku nevyhověl, pak by ze stejných důvodů nemohl vyhovět ani návrhu na nařízení předběžného opatření. Žalovaný uvedl, že tvrzení žalobce nevedou k prokázání hrozící újmy a jejího rozsahu. Dle jeho názoru jsou tvrzení žalobce vágní a odrážejí pouze subjektivní vnímání dopadu rozhodnutí na žalobce. Nadto se ani nejedná o újmu hrozící, ale již vzniklou, když k odvolání žalobce z funkce děkana, a tím i k zásahu do kontinuity ve vedení fakulty a do integrity žalobce, již došlo. Žalovaný navrhl, aby soud návrh žalobce na nařízení předběžného opatření zamítl.
6. Podle § 38 odst. 1 s. ř. s. platí, že byl-li podán návrh na zahájení řízení a je potřeba zatímne upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu, může usnesením soud na návrh předběžným opatřením účastníkům uložit něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

snášet. Ze stejných důvodů může soud uložit takovou povinnost i třetí osobě, lze-li to po ní spravedlivě žádat.

7. Předběžné opatření podle § 38 s. ř. s. tak představuje univerzální nástroj prozatímní ochrany práv účastníků, který lze uplatnit ve všech řízeních vedených ve správním soudnictví (§ 4 s. ř. s.). Jedná se však o zcela mimořádný institut, který lze aplikovat pouze ve vyjimečných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží, že mu hrozí vážná újma. Pro hrozbu vážné újmy je možno uložit takovou povinnost i třetí osobě, ovšem toliko za předpokladu, že to po ní lze spravedlivě žádat.
8. Výkladem pojmu vážná újma jakožto základní podmínky pro nařízení předběžného opatření se zabýval Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 24. 5. 2006, č. j. Na 112/2006-37, publ. pod č. 910/2006 Sb. NSS. V tomto usnesení vyslovil, že „[v]ážnou újmu je nutno zejména rozumět takový zásah do právní sféry účastníka (resp. pokyn či donucení s obdobnými důsledky), který – v případě, že by byl v řízení ve věci samé shledán sám o sobě nezákonným či shledán součástí nezákonného komplexnějšího postupu správního orgánu – představuje natolik zásadní narušení této jeho sféry, že po účastníkovi nelze spravedlivě požadovat, aby jej, byť dočasně, snášel. Vážnou újmu tedy budou zejména intenzivní zásahy do intimní sféry navrhovatele, do jeho vlastnických práv či do jiných jeho subjektivních práv, zejména těch, která mají povahu práv ústavně zaručených.“ Zdejší soud zároveň zdůrazňuje, že rozhodnutí o předběžném opatření je rozhodnutím předběžné povahy, jehož účelem je zajistit, aby rozhodnutí ve věci samé mohlo mít reálné účinky na právní poměry účastníků tím, že se dočasně zabrání intenzivním zásahům do jejich právní sféry (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 2. 2017, č. j. 6 As 6/2017-75). Předběžné opatření lze také kdykoliv zrušit nebo změnit (tj. rozšířit či zúžit rozsah omezení, která byla povinnému účastníkovi uložena), změní-li se poměry (§ 38 odst. 4 s. ř. s.). Jak vyplývá ze shora popsaného, jednou ze základních podmínek pro nařízení předběžného opatření je objektivní existence vážné újmy, která reálně účastníkovi řízení hrozí v případě, že by po dobu řízení před soudem nebyly upraveny poměry tak, že bude účastníkovi řízení či třetí osobě uloženo něco konat, něčeho se zdržet nebo něco snášet.
9. Soud předně konstatuje, že žalobce se v projednávané věci domáhá zrušení rozhodnutí rektora univerzity (v postavení správního orgánu), přičemž současně s podanou žalobou navrhl jak přiznání odkladného účinku žalobě, tak i nařízení předběžného opatření. V případech žalob proti rozhodnutím správních orgánů přichází v úvahu aplikace institutu odkladného účinku žaloby i předběžného opatření, jakožto obecného nástroje pro mezitímní úpravu poměrů mezi účastníky.
10. Vztahem předběžného opatření a odkladného účinku se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019-39, č. 4039/2020 Sb. NSS. V něm konstatoval, že „vydání předběžného opatření tak může připadat do úvahy typicky v těch situacích, kdy samotné přiznání odkladného účinku žalobě či kasační stížnosti nemůže zatímní poměry účastníka dostatečně ochránit nebo tam, kde nebudou pro jeho přiznání splněny podmínky, ale přesto bude na místě některé dopady správního orgánu zmírnit. Zákon tedy nově dovoluje žádat o předběžné opatření i tam, kde lze podat návrh na přiznání odkladného účinku. Přesto to však neznamená, že by předběžné opatření a odkladný účinek bylo možno volně zaměňovat, respektive že by navrhovatel mohl libovolně volit mezi tím či oním instrumentem ochrany svých zatímních poměrů. Odkladný účinek zůstává speciálním institutem ve vztahu k obecnějšímu předběžnému opatření. Je jistě představitelné, že žalobce (stěžovatel) uspěje jak co do přiznání odkladného účinku, tak i co do vydání předběžného Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

opatření, to ovšem jen v takové záležitosti, kam prosté přiznání odkladného účinku »nedosáhne«. Žalobce (stěžovatel) se tedy bude předběžným opatřením domáhat něčeho, co nelze vyřešit jen odkladem některého z účinků správního rozhodnutí“. Za současné právní úpravy tedy platí, že lze-li účinky spojené se správním rozhodnutím, které je předmětem žaloby, odvrátit přiznáním odkladného účinku žalobě, má tento procesní prostředek faktickou přednost, a návrhu na nařízení předběžného opatření nelze vyhovět. Existují přesto zvláštní případy, kdy by přiznání odkladného účinku žalobě nedokázalo nastolit takovou situaci, aby byla osoba dotčená žalobou napadeným rozhodnutím ochráněna před účinky správního rozhodnutí. Pro takový případ má osoba k dispozici návrh na nařízení předběžného opatření.

11. V projednávané věci soud návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku vyhověl usnesením ze dne 1. 10. 2025, č. j. 16 Ad 1/2025-56, neboť dospěl k závěru, že bezodkladným výkonem žalobou napadeného rozhodnutí a bez přiznání odkladného účinku dojde k zásahu do práv žalobce, případně k prohloubení důsledků a negativního dopadu rozhodnutí na pověst žalobce v akademické sféře, a je tedy splněna podmínka existence újmy na straně žalobce coby první podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě. Dále soud dospěl k závěru, že žalobce splnil také druhou podmínku pro přiznání odkladného účinku žalobě, neboť soud nezjistil žádné skutečnosti, ze kterých by vyplývalo, že by v důsledku přiznání odkladného účinku mohla vzniknout újma jiným osobám. Konečně dospěl soud v uvedeném usnesení k závěru, že žalobce splnil i poslední, třetí podmínku pro přiznání odkladného účinku podané žalobě, tedy že újma hrozící žalobci převáží nad zájmem na okamžitém výkonu žalobou napadeného rozhodnutí, když personální změny na fakultě byly učiněny již před odvoláním žalobce z funkce děkana, samotné žalobou napadené rozhodnutí na tom nemohlo nic změnit a žádné další konkrétní skutečnosti, ze kterých by mohl vyplývat veřejný zájem na odvolání žalobce z funkce děkana ze žalobou napadeného rozhodnutí nevyplývají.
12. Z § 28 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, jednoznačně vyplývá, že funkci děkana fakulty může zastávat toliko jediná osoba, přičemž po dobu nepřítomnosti děkana jej zastupuje některý z proděkanů. Jmenovat nového děkana fakulty lze až poté, co zanikne funkce stávajícího děkana. Přiznáním odkladného účinku podané žalobě dochází k odsunu účinků rozhodnutí žalovaného o odvolání z funkce, a žalobce tedy až do právní moci rozhodnutí soudu o žalobě, eventuálně do zrušení rozhodnutí o přiznání odkladného účinku žalobě, formálně nadále zůstává děkanem fakulty, bez ohledu na to, zda svou funkci fakticky vykonává, či nikoli. Již v důsledku přiznání odkladného účinku podané žalobě tak rektor univerzity nemůže jmenovat do funkce případně nově zvoleného děkana fakulty. Soud se tedy ztotožnil s názorem žalovaného, že nařízení předběžného opatření k témuž účelu by bylo nadbytečné. Je proto namístě zkoumat pouze to, zda žalobci i po přiznání odkladného účinku podané žalobě bezprostředně hrozí vážná újma na jeho právech, jejímuž vzniku nedokáže zabránit přiznaný odkladný účinek podané žalobě. Žalobce však netvrdil nic, co by nasvědčovalo tomu, že přiznání odkladného účinku není k ochraně jeho práv dostatečné, a že by tedy bylo nezbytné, aby soud i nad rámec sistace právních účinků žalobou napadeného rozhodnutí zatímne upravil poměry účastníků řízení. Ve svém návrhu na nařízení předběžného opatření totiž žalobce přednesl v podstatě totéž, co v návrhu na přiznání odkladného účinku.
13. Soud dospěl k závěru, že žalobcem nebylo v dostatečném rozsahu tvrzeno a prokázáno, že mu v případě nevydání předběžného opatření hrozí vážná újma i přesto, že soud vyhověl Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

jeho návrhu na přiznání odkladného účinku podané žalobě. Nebyla tedy naplněna základní podmínka pro nařízení navrhovaného předběžného opatření. Soud proto návrh žalobce na nařízení předběžného opatření výrokem I. tohoto usnesení zamítl.

14. Výrokem II. tohoto usnesení soud žalobci zároveň uložil povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na nařízení předběžného opatření. V daném případě vzniká poplatková povinnost dle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), až dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla žalobci uložena povinnost soudní poplatek zaplatit; tedy ukládá se až tehdy, pokud je o návrhu rozhodnuto (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Podání návrhu na nařízení předběžného opatření je dle položky 5 Sazebníku soudních poplatků zpoplatněno částkou 1 000 Kč. Splatnost předmětného poplatku poté byla stanovena podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.
15. Soudní poplatek je žalobce povinen uhradit bezhotovostně převodem na účet Krajského soudu v Ústí nad Labem číslo: **3703-3024411/0710**, vedený u České národní banky. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je: **1648000125**.

16. Žalobce složil na účet soudu dne 18. 8. 2025 částku 10 000 Kč označenou jako jistota. Institut předběžného opatření má v s. ř. s. svébytnou úpravu, a proto nedochází k aplikaci úpravy obsažené v zákoně č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, jež nařízení předběžného opatření složením jistoty podmiňuje. V rámci správního soudnictví naopak institut jistoty není upraven. Proto soud výrokem III. tohoto usnesení rozhodl o vrácení částky složené na účet soudu žalobci.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** přípustné opravné prostředky.

Ústí nad Labem 13. října 2025

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.